

ກຳຈັດຍຸງດ້ວຍວິທະຍາ ສາດເຕັກໂນໂລຊີ

ໃນລະດູຮ້ອນທີ່ມີອາກາດຮ້ອນອົບເອົາ ແລະ ມີຝົນໝາຍ, ຍຸງໄດ້ແຜ່ພັນຢ່າງວ່ອງໄວ. ນອກນີ້, “ຍຸງຍິກຍ້າຍ” ຕາມສະໄໝໂລກາພິວັດ ແລະ ດິນພ້າອາກາດ ປ່ຽນແປງເລື້ອຍໆເຮັດໃຫ້ການປ້ອງກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດໄຂຍຸງ ປະເຊີນກັບສິ່ງທ້າທາຍໃໝ່. ຢູ່ແຂວງກວາງຕຸ້ງຂອງຈີນ, ທ້ອງຖິ່ນຕ່າງໆໄດ້ໃຊ້ວິທະຍາສາດ ເຕັກໂນໂລຊີປະເພດຕ່າງໆ ເຊັ່ນ: ເຮືອບິນບໍ່ມີຄົນຂັບ, ປ້ອມຍາມເອເລັກໂຕຣນິກ, “ຍຸງທີ່ບໍ່ສາມາດແຜ່ພັນໄດ້” ເປັນຕົ້ນ ເພື່ອກຳຈັດຍຸງຈາກທ້ອງຟ້າເຖິງໜ້ານ້ຳ, ຈາກ ຄລາວຄຳພິວັດເຖິງລະຫັດດ້ານພັນທຸກຳ ເພື່ອກຳຈັດຍຸງຢ່າງຖືກຕ້ອງແມ່ນຢຳ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງການແຜ່ລະບາດເຊື້ອພະຍາດໄຂຍຸງ ຍອນຖືກຍຸງກັດ.

ກຳຈັດຍຸງດ້ວຍຍຸງ

ຫວ່າງມື້ມານີ້, ຢູ່ຕາແສງ ໜານຊານ, ເມືອງຊານສຸຍ, ນະ ຄອນໂຟຊານ, ແຂວງກວາງຕຸ້ງ ຈີນ, ທ່ານຈາງຕຸ້ງຈິງ ຮອງສາສະ ດາຈານວິທະຍາໄລແພດສາດ ມະຫາວິທະຍາໄລຈິງຊານ ໄດ້ ນຳເອົາໜອນນ້ຳຍຸງໃຫຍ່ຮວາລີ ທີ່ທົນທານຂອງລາວເພາະພັນ ອອກມາ ໄປປ່ອຍໃສ່ຮູໄມ້ທີ່ມີນ້ຳ, ໜອງນ້ຳ ທີ່ຍຸງລາຍມັກວາງໄຂ່ ໃສ່ຕາມຫຼັກວິທະຍາສາດ. ໜອນ ເຫຼົ່ານີ້ເພື່ອນດັ່ງພົນທະຫານທີ່ ໄດ້ຝຶກຊ່ອມເປັນຢ່າງດີ, ຫຼັງຈາກ ປ່ອຍໃສ່ ມັນກໍ່ໄດ້ເລີ່ມກິນໜອນ ນ້ຳຍຸງລາຍທັນທີ.

ຜົນການຄົ້ນຄວ້າສະແດງ ໃຫ້ເຫັນວ່າ: ພາຍໃນ 3 ອາທິດ, ໜອນນ້ຳຂອງຍຸງໃຫຍ່ຮວາລີ ຢ່າງໜ້ອຍສາມາດກິນໜອນນ້ຳ ຂອງຍຸງລາຍ 80 ຫາ 100 ໂຕ, ແຕ່ຍຸງໃຫຍ່ຮວາລີບໍ່ກັດຄົນ, ພັດ ກິນແຕ່ນ້ຳຂອງພືດຕ່າງໆ ແລະ ນ້ຳເກສອນດອກໄມ້, ເປັນຍຸງທີ່ ບໍ່ມີພິດ ແລະ ເຊື້ອພະຍາດ.

ນອກຈາກຍຸງໃຫຍ່ຮວາ ລີແລ້ວ, ເຕັກນິກ “ຍຸງຜູ້ທີ່ບໍ່ ສາມາດແຜ່ພັນໄດ້” ກໍ່ເລີ່ມ ໄດ້ເສີມຂະຫຍາຍບົດບາດໃນ ວຽກງານກຳຈັດຍຸງ. ຢູ່ບໍລິສັດ ເຕັກນິກຊີວະສາດຈິງຕາເທີຄຸນ ກວາງໄຈວ ຈຳກັດ ທີ່ເປັນ “ໂຮງງານຜະລິດຍຸງ” ຂອງ ມະຫາວິທະຍາໄລຈິງຊານທີ່ ນະຄອນຕຸ້ງກວນ ກຳລັງມີການ ຜະລິດ “ຍຸງທີ່ນຳໃຊ້ເຕັກໂນ ໂລຊີຂັ້ນສູງ” ເພື່ອປ້ອງກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດທີ່ແຜ່ ລະບາດຈາກຍຸງລາຍຕະຫຼອດ 24 ຊົ່ວໂມງ. ໂຮງງານຫຼັງນີ້ມີ ເນື້ອທີ່ 1.000 ຕາແມັດ, ອາທິດ ໜຶ່ງສາມາດຝັກຍຸງໂຕຜູ້ “ທີ່ບໍ່ ສາມາດແຜ່ພັນໄດ້” 4 ຫາ 5 ລ້ານໂຕ. ພາຍຫຼັງຍຸງຜູ້ເຫຼົ່ານີ້ ຖືກປ່ອຍອອກໄປແລ້ວ, ຈະ ປະສົມພັນກັບຍຸງແມ່, ເມື່ອໄຂ່ ອອກມາ, ໄຂ່ຍຸງເຫຼົ່ານີ້ຈະບໍ່ ສາມາດກາຍເປັນໜອນໄດ້ ເຊິ່ງ ຈະເຮັດໃຫ້ຈຳນວນຍຸງໜ້ອຍລົງ ຈາກຕົ້ນກຳເນີດຢ່າງບັງເກີດຜົນ.

4 ປີຜ່ານມາ, ທົນທານ ສາສະດາຈານຈາງຕຸ້ງຈິງ ໄດ້ ປ່ອຍຍຸງຜູ້ບໍ່ສາມາດແຜ່ພັນໄດ້ ນອກຈາກເຕັກນິກປ້ອງກັນ ເຫຼົ່ານີ້ຢູ່ຕາມເຂດເມືອງເກົ່າຂອງ ແລະ ຄວບຄຸມທາງຊີວະສາດ ນະຄອນກວາງໄຈວ ມາໂດຍ ແລ້ວ, ເຄື່ອງມືທາງວິທະຍາສາດ ຕະຫຼອດ ເຮັດໃຫ້ອັດຕາການຖືກ ເຕັກໂນໂລຊີຂັ້ນສູງຕ່າງໆ ກໍ່ໄດ້ ຍຸງແມ່ກັດໃນເຂດທີ່ປ່ອຍຍຸງຜູ້ ເສີມຂະຫຍາຍບົດບາດສຳຄັນ ຫຼຸດລົງ 70-80 ສ່ວນຮ້ອຍ. ໃນວຽກງານກຳຈັດຍຸງລາຍ, ທ່ານ ຈາງຕຸ້ງຈິງ ກ່າວວ່າ: ອຸປະກອນເຫຼົ່ານີ້ປ່ຽນເພື່ອນ ໃນຕໍ່ໜ້າ, ທົນທານຂອງລາວ ອົງຄະຮັກທີ່ຈິງຮັກພັກດີ ເຊິ່ງ ຍັງກຽມຈະປະສານສົມທົບເຕັກ ໂນໂລຊີປ້ອງກັນ ແລະ ຝັກຍຸງ ປະສິດທິພາບສູງ.

ທາງຊີວະສາດສອງຢ່າງດັ່ງກ່າວ ເຮືອບິນບໍ່ມີຄົນຂັບໄດ້ ເພື່ອປ້ອງກັນ ແລະ ຄວບຄຸມ ກາຍເປັນ “ທະຫານສອດແນມ ຝູງຍຸງລາຍຢ່າງບັງເກີດຜົນ. ທາງອາກາດ” ໃນວຽກງານ ແຕ່ວ່າ: ຍ້ອນ “ຍຸງຜູ້ບໍ່ສາມາດ ກຳຈັດຍຸງ. ໃຊ້ເຮືອບິນບໍ່ມີ ແຜ່ພັນ” ເກີດຜິດຊາ, ຢູ່ໜອງ ຄົນຂັບລາດຕະເວນເຂດຈຸດສຸມ ນ້ຳບາງແຫ່ງຂອງນະຄອນໂຟ ທີ່ມີຍຸງຫຼາຍຈາກທາງອາກາດ, ຊານ, ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເຮືອບິນບໍ່ມີຄົນຂັບເຫຼົ່ານີ້ມັກອົງ ຍັງໄດ້ປ່ອຍປາ 5.000 ກວ່າ ຖ່າຍຄວາມຊັດເຈນສູງ, ສາມາດ ໂຕ ເພື່ອໃຫ້ປາເຫຼົ່ານີ້ກິນໜອນ ພົບເຫັນບວກນ້ຳເທິງຖິກ ຫຼື ນ້ຳຍຸງລາຍ. ໃນຂະນະດຽວກັນ, ເຂດທີ່ຮັກສາຄວາມສະອາດໄດ້ ໄດ້ທົດລອງປູກພືດໄລຍະຊະນິດ ຍາກ. ຢູ່ເມືອງຊານເສິງ, ນະ ຕ່າງໆໃນສວນສາທາລະນະ ຄອນໂຟຊານ, ນັບມາຮອດ ເຊັ່ນດຽວກັນ.

ເຮືອບິນບໍ່ມີຄົນຂັບໄດ້ປະຕິບັດ ໜ້າທີ່ການບິນ 16 ຄັ້ງ, ໄດ້ ຄົ້ນພົບຈຸດທີ່ມີຄວາມສ່ຽງສູງ 590 ກວ່າຈຸດ ແລະ ໄດ້ກວດ ພິບສະຖານທີ່ກໍ່ສ້າງແຫ່ງໜຶ່ງທີ່ມີ ຄວາມອັນຕະລາຍຊ້ອນຢູ່ຢ່າງ ທັນໜ່ວງ. ຖ້າພົບເຫັນບັນຫາ, ພະນັກງານຈະສົ່ງຂໍ້ຄວາມໃຫ້ ພາກສ່ວນ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ ຮັບຜິດຊອບທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໂດຍ ຜ່ານແອັບຄຸ້ມຄອງທາງຊີວະ ສາດ. ພາຍຫຼັງໄດ້ຮັບຂໍ້ຄວາມ ແລ້ວ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຈະໄປແກ້ໄຂບັນຫາຢູ່ຈຸດນັ້ນ ໂດຍໄວ ແລ້ວສົ່ງສະພາບການ ແກ້ໄຂທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຄືນຜ່ານທາງ ແອັບ ເຊິ່ງໄດ້ກາຍເປັນລະບົບ ຄຸ້ມຄອງທີ່ສົມບູນ.

ຮູບການຄຸ້ມຄອງ “ເຮືອບິນ ບໍ່ມີຄົນຂັບ + ພະນັກງານ ຄຸ້ມຄອງຊີວະສາດ” ແບບນີ້, ບໍ່ພຽງແຕ່ໄດ້ປະຢັດແຮງງານ ແລະ ມີປະສິດທິພາບດ້ານ ການລາດຕະເວນໃຫ້ສູງຂຶ້ນ ຢ່າງຫຼວງຫຼາຍເທົ່ານັ້ນ, ທາກ ພະນັກງານລາດຕະເວນໄປບໍ່ ເຖິງ, ຈະກວດພົບຄວາມສ່ຽງ ດ້ານອະນາໄມໄດ້ຢ່າງທັນການ.

ປ້ອມຍາມເອເລັກໂຕຣນິກ ເຝົ້າຮັກສາຕະຫຼອດ 24 ຊົ່ວໂມງ

ຫວ່າງມື້ມານີ້, ຢູ່ເມືອງ ຊຸນເຕີ, ນະຄອນໂຟຊານ, ແຂວງ ກວາງຕຸ້ງຂອງຈີນ, “ປ້ອມຍາມ ເອເລັກໂຕຣນິກ” 27 ແຫ່ງ ໄດ້ ລອກແບບກິນຮ່າງກາຍຂອງຄົນ ເຮົາຕະຫຼອດ 24 ຊົ່ວໂມງ ເພື່ອ ກຳຈັດຍຸງ ແລະ ໄດ້ສົ່ງຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບປະເພດ ແລະ ຈຳນວນ ຍຸງກັບຄືນຖານຂໍ້ມູນໃຫຍ່ທຸກ ເວລາ. ນີ້ບໍ່ແມ່ນເລື່ອງທີ່ເກີດຂຶ້ນ ໃນຮູບເງົາ, ທາກແມ່ນວິທີການ ກຳຈັດຍຸງດ້ວຍວິທະຍາສາດ ເຕັກໂນໂລຊີຂັ້ນສູງ ທີ່ເກີດຂຶ້ນ ຢູ່ແຂວງກວາງຕຸ້ງ.

ວັນທີ 16 ກໍລະກົດຜ່ານມາ, ໂດຍໄດ້ປະສານສົມທົບກັບ ພະແນກສາທາລະນະສຸກ ແລະ ພະແນກປ້ອງກັນ ແລະ ຄວບຄຸມ ພະຍາດແຂວງກວາງຕຸ້ງ, ທົມ ງານສາສະດາຈານເສີນສຽງ ກວງຂອງມະຫາວິທະຍາໄລ ແພດສາດພາກໃຕ້ຂອງຈີນໄດ້ ສ້າງເຄືອຂ່າຍ “ປ້ອມຍາມເອເລັກ ໂຕຣນິກ” ພາຍໃນ 24 ຊົ່ວໂມງ: ເຄື່ອງວັດແທກອັດຕະໂນມັດ MS-400 3 ໜ່ວຍ ໄດ້ຕິດຕັ້ງ ຢູ່ບ້ານເກືອານ, ຄຸ້ມຊຸມຊົນຖິງຊົງ ແລະ ຄຸ້ມຊຸມຊົນຊົງເລີ, ນອກ ນີ້, ຍັງໄດ້ຕິດຕັ້ງຖັງກຳຈັດຍຸງ ອັດສະລິຍະ 50 ໜ່ວຍ. “ປ້ອມຍາມເອເລັກໂຕຣ ນິກ” ເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ເສີມຂະຫຍາຍ ບົດບາດສຳຄັນ. ວັນທີ 31

ກໍລະກົດຜ່ານມາ, ລະບົບໄດ້ພົບ ເຫັນວ່າ: ບ້ານເກືອານ ແລະ ຄຸ້ມ ຊຸມຊົນເລີສົງມີຈຳນວນຍຸງລາຍ ເພີ່ມຂຶ້ນ, ຖັງກຳຈັດຍຸງ PB04 ຂອງບ້ານຜຶງປູໄດ້ກວດພົບໄຂ່ ຍຸງລາຍ 141 ໜ່ວຍ, ທາງ ລະບົບໄດ້ແຕ້ມແຜນທີ່ກຳຈັດ ຍຸງແບບອັດຕະໂນມັດ. ອີງຕາມ ແຜນທີ່ດັ່ງກ່າວ, ພະນັກງານ ປ້ອງກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດ ໄດ້ຄົ້ນພົບໜອງນ້ຳທີ່ມີໄຂ່ຍຸງໃນ ທັນທີ.

ນັບມາຮອດວັນທີ 1 ສິງຫາ ນີ້, “ປ້ອມຍາມເອເລັກໂຕຣນິກ” ເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ປະຕິບັດງານມາເປັນ ເວລາ 17 ວັນແລ້ວ, ຍອດ ຈຳນວນຍຸງໄດ້ຫຼຸດລົງປະມານ 40%. ປັດຈຸບັນ, “ລະບົບປ້ອມ ຍາມເອເລັກໂຕຣນິກ” ດັ່ງກ່າວ ພວມໄດ້ນຳໄປເຜີຍແຜ່ຢູ່ນະ ຄອນອື່ນໆຂອງແຂວງກວາງ ຕຸ້ງ ເຊິ່ງໄດ້ກຳຈັດຍຸງຢ່າງ ຖືກຕ້ອງແມ່ນຢຳ.

(ສະໜອງຂໍ້ມູນໂດຍ: ສູນ ການສື່ສານສາກົນພາກພື້ນອາຊີ ໃຕ້-ອາຊີຕາເວັນອອກສຽງໃຕ້ ແຂວງຢຸນນານ)

ynzhanba@163.com
laos.yunnangateway.com

